

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200325
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200325.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: L. G., IČO: 17 229 308, s adresou F. Č.. X, XXX XX L., zast.: JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Murgašova č. 3, 040 01 Košice, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. novembra 2016 č.k. 7S/34/2016 - 42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. novembra 2016 č.k. 7S/34/2016 - 42 r u š í a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Listom č. 102622129/2016 z 26.02.2016 (ďalej len „preskúmané opatrenie“ - č.l. 4) žalovaný ako prvostupňový finančný orgán oprávnený v zmysle § 74 ods. 3 písm. a) a odsek 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) oznámil žalobcovi, že v zmysle § 72 ods. 8 písm. a) Daňového poriadku zamietajú jeho odvolanie proti viacerým prvostupňovým rozhodnutiam, všetky zo 17.07.2015 (ďalej tiež „prvostupňové rozhodnutia“), nakoľko bolo podané po určenej lehote.

Podľa § 73 ods. 3 písm. a) Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak je neprípustné.

Podľa § 73 ods. 5 Daňového poriadku v citovanom znení prvostupňový orgán bez zbytočného odkladu písomne oznámi účastníkovi konania zamietnutie odvolania podľa odseku 4.

Podľa § 72 ods. 8 písm. a) Daňového poriadku v citovanom znení odvolanie je neprípustné, ak je podané po určenej lehote.

Podľa § 3 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku v citovanom znení na účely tohto zákona sa rozumie

c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom

konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté, [...].....

2. Pre konajúci súd je nepochybné, že prostredníctvom prvostupňových rozhodnutí po ukončení daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) za zdaňovacie obdobia január až december 2012 bol vyrubený rozdiel dane v tam uvedenej celkovej výške.

3. Prvostupňové rozhodnutia boli žalobcovi doručované zmysle § 31 Daňového poriadku nasledujúcim postupom. Zásielka s prvostupňovými rozhodnutiami bola prevzatá doručovateľom dňa 20.07.2015, následne dňa 21.07.2015 bol doručovateľom vykonaný prvý pokus o doručenie a dňa 22.07.2015 bolo vykonané opakované doručenie. Potom bola zásielka uložená s tým výsledkom, že sa správcovi dane vrátila dňa 12.08.2015 späť s uvedením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

Podľa § 31 ods. 2 Daňového poriadku v citovanom znení platí, že ak nebola fyzická osoba, ktorej má byť písomnosť doručená do vlastných rúk, zastihnutá v mieste doručenia, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a fyzickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne fyzická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa fyzická osoba o uložení nedozvedela.

4. Ďalej z odôvodnenia preskúmaného opatrenia vyplýva, že žalobcovi boli prvostupňové rozhodnutia v zmysle § 31 ods. 2 Daňového poriadku doručené dňa 05.08.2015. Žalobca bol potom v zmysle § 72 Daňového poriadku (podľa žalovaného) povinný podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prvostupňových rozhodnutí, čiže do 20.08.2015.

Podľa § 72 ods. 3 Daňového poriadku v citovanom znení odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak tento zákon neustanovuje inak; najneskôr do uplynutia tejto lehoty možno podané odvolanie zmeniť alebo doplniť.

II.

Konanie na správnom súde

5. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach žalobu z 15.03.2016.

6. Krajský súd v Košiciach ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenie § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely rozsudku len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) posúdil zákonnosť preskúmaného opatrenia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že preskúmané opatrenie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Preto podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že preskúmané opatrenie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

7. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku a Daňového poriadku a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd pristúpil k posúdeniu, či postup žalovaného pri doručovaní prvostupňových rozhodnutí bol v súlade s ustanovením § 31 Daňového poriadku.

8. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že je nepochybné, že prvostupňové rozhodnutia sa mali doručovať do vlastných rúk. V súvislosti s uvedeným správny súd zdôraznil (viď bod č. 33

napadnutého rozsudku), že :

„Z pripojených návratok doručeníek vyplýva iba to, že neúspešný pokus o doručenie zásielok mal byť vykonaný dňa 21.07.2015 a mala byť zanechaná výzva o opakované doručenie. V spise sa výzva nenachádza, preto sa nedá overiť, či na výzve bol uvedený deň, kedy opakovane bude doručená zásielka, ale aj hodina, pretože je tam uvedené iba opakované doručenie dňa 22.07.2015.“

9. Avšak bez toho, aby si žalovaný dôsledne preveril spôsob doručenia rozhodnutí do vlastných rúk podľa § 31 ods. 2 Daňového poriadku, preskúmané opatrenie týkajúce sa oznámenia, že odvolanie je neprípustné podľa § 72 ods. 8 písm. a) s odôvodnením, že bolo podané po určenej lehote, je podľa správneho súdu predčasné.

10. Ďalej správny súd uviedol, že žalovaný v ďalšom konaní predovšetkým musí dôsledne preveriť vzhľadom na námietky žalobcu, či doručovateľ ho upovedomil vhodným spôsobom o tom, že písomnosť mu príde opakovane znovu v určený deň a hodinu doručiť a keď aj nový pokus o doručenie zásielky do vlastných rúk bol bezvýsledný, aký akým spôsobom vyrozumel adresáta, že písomnosť doručovaná do vlastných rúk mu bude uložená na pošte.

11. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

12. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 17.01.2017 (č.l. 54) z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že:

- správny súd má preukázané, že v procese doručovania došlo k splneniu zákonných podmienok pre fikciu doručenia prvostupňových rozhodnutí (viď bod č. 32 napadnutého rozsudku),

- avšak podľa sťažovateľa tu je rozpor,

o je verejne známe, že oznámenie o uložení zásielky sa vkladá do domovej listovej schránky bez potvrdenia prevzatia adresátom,

o je absolútne nelogické a nemožné, aby sa výzva a oznámenie o uložení úradnej zásielky z pošty nachádzali v spise správcu dane,

- v stanovisku Slovenskej pošty, a.s. z 12.01.2016 sa uvádza:

o „Pri všetkých zásielkach bol vykonaný pokus o doručenie dňa 21.07.2015. Z dôvodu nezastihnutia adresáta bol vykonaný druhý pokus o doručenie dňa 22.07.2015. Vo všetkých prípadoch bolo zanechané oznámenie o uložení zásielky.“

- tvrdenie žalobcu, že pošta potvrdila, že nedoručovala zásielku v súlade s ust. § 31 ods. 2 Daňového poriadku, nie je pravdivé,

o Slovenská pošta postupuje pri úradných zásielkach vnútroštátneho styku podľa Poštových podmienok (bod 5.2.2),

- ďalej sťažovateľ citoval niektoré nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky.

14. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby konanie zastavil.

B)

15. V spise správneho súdu sa vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti v čase rozhodovania vo veci nenachádzalo.

IV.

Právne názory kasačného súdu

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. dôvodná, a preto v súlade s kasačnou právomocou mu zverenou zákonodarcom rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. júna 2017 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

17. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

18. Rovnako kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúma relevanciu vytykaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

19. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti dôvodu kasačného dôvodu.

20. Sťažovateľ generálne namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmvanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

21. Naznačený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

22. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmvanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o

správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

23. V preskúmvanej veci sťažovateľ namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil ustanovenia týkajúce sa procesu doručovania prvostupňových rozhodnutí do vlastných rúk. K tomuto sa správny súd vyjadril prostredníctvom bodu č. 32, v ktorom uvádza:

„ V danom prípade je nepochybné, že citované rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.07.2015 sa mali doručovať do vlastných rúk. Z návratok o doručení rozhodnutí do vlastných rúk vyplýva, že tieto zásielky mali byť neúspešne doručované prostredníctvom poštového doručovateľa Slovenskej pošty, a.s., kde je uvedený neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie dňa 21.07.2015, opakované doručenie dňa 22.07.2015 a deň uloženia zásielky dňa 22.07.2015.

.....

Z pripojených návratok doručení vyplýva iba to, že neúspešný pokus o doručenie zásielok mal byť vykonaný dňa 21.07.2015 a mala byť zanechaná výzva o opakované doručenie. V spise sa výzva nenachádza, preto sa nedá overiť, či na výzve bol uvedený deň, kedy opakovane bude doručená zásielka, ale aj hodina, pretože je tam uvedené iba opakované doručenie dňa 22.07.2015. Ak by nový pokus o doručenie zásielok v súlade s citovaným ustanovením bol bezvýsledný, mohol uložiť doručovateľ písomnosti na pošte a fyzickú osobu o tom vhodným spôsobom vyzrozumieť. Či a akým spôsobom bol žalobca poštou vyzrozumieť o uložení zásielky, z obsahu spisu sa zistiť nedá. Iba ak si nevyzdvihne fyzická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa fyzická osoba o uložení nedozvedela. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný skôr, než zaslal žalobcovi oznámenie o zamietnutí odvolania zo dňa 26.02.2016, si dostatočne nepreveril, či doručovateľ dodržal postup doručovania zásielok do vlastných rúk upravený v § 31 ods. 2 Daňového poriadku, t.j. či a akým spôsobom doručovateľ upovedomil adresáta o opakovanom doručení zásielok do vlastných rúk a ak ani pri opakovanom doručení zásielok do vlastných rúk adresát nebol zastihnutý v mieste doručenia, či doručovateľ akým spôsobom vyzrozumel žalobcu o tom, že písomnosť do vlastných rúk bude uložená na pošte. Bez toho, aby si žalovaný dôsledne preveril spôsob doručenia rozhodnutí do vlastných rúk podľa § 31 ods. 2 Daňového poriadku, jeho oznámenie o zamietnutí odvolania zo dňa 26.02.2016 o tom, že odvolanie je neprípustné podľa § 72 ods. 8 písm. j/, lebo bolo podané po určenej lehote, je predčasné."

24. Kasačný súd zhodne so sťažovateľom nemôže súhlasiť s týmto odôvodnením správneho súdu. Otázku doručovania rozhodnutí správcu dane do vlastných rúk a relevantnosť doručky v dňovom dokazovaní Daňový poriadok výslovne nerieši, t.j. existujú tu medzery v práve (vacuum legis). Avšak Správny súdny poriadok v zmysle § 25 využíva subsidiárne aj v prípade doručovania súdnych písomností dotknuté ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p."). Uvedené medzery v práve je potom možné mimoriadne v zmysle metódy „argumentum per analogiam " odstrániť tak, že aj na daňové doručovanie do vlastných rúk sa aplikujú závery z doručovania súdnych rozhodnutí, nakoľko kasačný súd nemôže pripustiť odlišné dôsledky obdobných procesných inštitútov v prípade, ak nebola zákonodarcom táto odlišnosť objasnená. Potom v zmysle § 130 S.s.p. s prihliadnutím na ustanovenia § 111 ods. 1 a § 205 C.s.p. v spojení s § 25 S.s.p. je nutné na doručku nahliadať ako na verejnú listinu, pri ktorej ak nie je preukázaný opak, sa údaje na nej považujú za pravdivé. Podľa § 25 C.s.p. v citovanom znení platí, že ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

Podľa § 205 C.s.p. v citovanom znení listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 111 ods. 1 C.s.p. v citovanom znení do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

Podľa § 130 S.s.p. v citovanom znení skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má správny súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

25. Za tejto situácie, kedy správny súd mal aj k dispozícii informáciu Slovenskej pošty, a.s. z 12.01.2016 (č.l. 7), akým spôsobom boli prvostupňové rozhodnutia žalobcovi doručované, nebol záver správneho súdu o nutnosti preverovať ďalej skutočnosť o doručení výzvy, resp. o zanechaní oznámenia o uložení zásielky podporený právnymi predpismi.

26. Preto musel kasačný súd napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V.

27. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok nemá všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý by bol logicky vyhodnotený a riadne právne posúdený. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že argumentácia žalobcu že mu prvostupňové rozhodnutia neboli riadne doručované, nebola preukázaná.

28. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu únievého práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné súdny prieskum prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal. Čo sa týka do súdneho spisu založeného rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 5SŽf/1/2011 zo dňa 25. augusta 2011, tento skutkovo s preskúmanou vecou nesúvisí.

29. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na vyššie uvedené závery (čl. 1 ods. 1 ústavy), pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 469 v spojení s § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 462 S.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 445 v spojení s § 452 ods. 1 a § 137 ods. 4 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

30. Bude preto úlohou správneho súdu, aby v ďalšom konaní v zmysle vyššie uvedených právnych názorov konajúceho kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) vykonal riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre účely priestupkového konania a na jeho základe rozhodol.

31. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 S.s.p. nie na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nastalo, ale na základe procesného výsledku.

Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. platí, že ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).